

George Bacovia si Universul Liricii

Bacovia devine un poet cu un contur distinct de la primul sau volum de poezii Plumb, prin care se impune ca un poet autentic si original, cu o tonalitate cu totul noua in poezia noastra de pana atunci. In cadrul poeziei noastre simboliste, alaturi de Dimitrie Anghel, de Ion Minulescu si altii, Bacovia ocupa un loc aparte. Motivelor florale si insinuanta de melancolie ale lui Anghel, celor exotice si fanteziste ale lui Minulescu, Bacovia le-a alaturat peisajul varstelor geologice, decorul asezarilor lacustre, ca si viziunile provinciale mohorate si funeste din Plumb. Prin poeziile sale, el creeaza inca de la inceput - cum avea sa scrie E. Lovinescu - "o atmosfera de coplesitoare dezolare, de toamne reci cu ploii putrede, cu arbori cangrenati, limitat intr-un peisaj de mahala de oras provincial, intre cimitir si abator, cu casutele scufundate in noroaie eterne, cu gradina publica ravasita, cu melancolia caterincilor si bucuria panoramelor, o atmosfera de plumb, in care pluteste obsesia mortii si a neantului o descompunere a fiintei organice".

Cerul poeziei bacoviene e greu, de plumb, inabusitor si dusmanos, gata parca sa se prabuseasca peste oameni, sa-i striveasca; orizontul intre marginile caruia aceasta poezie isi vibreaza acordurile sumbre este inchis cenusiu, strabatut de corbi negri, "corbii poetului Tradem si ai lui Edgar Poe, care taie vazduhul "diametral" singuratici sau in stoluri dense, lugubre".

In volumul Plumb (1916) se creeaza indeosebi o viziune de infern, prin evocarea ploilor lungi, despletite si reci, a zapezilor nefarsite, care iarna ingroapa totul sub caderile lui continui, viziunea ospiciilor, abatoarelor si caramizilor din care se aude metalic si sonor cantecul trist si deprimant al fanfarei militare, intr-un cuvint o lume a deznadejdii, absurda si halucinanta.

Cu volumul Scantei galbene (1926) orizontul poeziei bacoviene pare sa se lumineze un moment, umbra continua de plumb e data putin la o parte, si in locul privelistilor dezolante, se profileaza burguri medievale si voievozi in haine violete, dintr-un indepartat secol al XV-lea. Atmosferei macabre si apasatoare i se substituie acum un aer de idila primavaratica, madrigalul in locul litaniei si ironia isi schiteaza zambetul complice.

In volumele Cu voi (1936) si Stante burgheze (1946) fibra ironica este adancita cu mijloace rafinate si imbogatita cu umor fin si discret. Deznadejdea surda a poetului si crisparea sufleteasca este inchisa in versuri reflexive, de o notatie mai mult enigmatica, ambigua.

In general, Bacovia este un poet al orasului provincial. Poetul acorda atentie deosebita descompunerii oraselului provincial, mizeriei izolate; manifesta o preferinta maladiva pentru anotimpul galben al toamnei, cand natura se pregateste de hibernare si cand invelisul vegetal se ofileste, se usuca, piere descompus.

Bacovia este un poet al ploii, poate cel mai mare poet al sonetelor pluviale din literatura noastra. Peste targ, pretutindeni ploua fara incetare, obsedant, aparator, rece si dezolant ca in poeziile: Note de toamna; Rar; Ploua:

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"Ploua, ploua, ploua
Vreme de betie
si s-asculti pustiul
Ce melancolie!
Ploua, ploua, ploua".
(Rar)

Toamna Bacoviana e sumbra, mohovita, infiorata de frigul din camere, de clipocitul murdar al noroiului calcat in picioare pe trotuare, de melancolia sumbra a tuberculosilor. intregul peisaj e cuprins de fiorul inghetat al toamnei, al decorului macabru pe care "anotimpul galben" il evoca poetului:

"E toamna, e fosnet, e somn
Copacii, pe strada, ofteaza
E tuse, e planset, e gol
si-i frig, si bureaza"
(Nervi de toamna).

Iarna bacoviana nu este surprinsa in maretia ei, ci poetul ii surprinde tocmai momentul critic, topirea, amestecul de ploaie si de fulgi, de frig si de singuratate, caracteristic mai ales inceputului anotimpului alb:

"si toamna si iarna
Coboara-amandoua
si ploua si ninge
si ninge si ploua"
(Moina).

Uneori exista impresia unei inzapeziri totale, a unei izolari complete a oamenilor intre ei. intregul targ pare a fi transformat intr-un cimitir, usile nu se mai pot deschide, zapada a invadat totul:

"E ziua si ce intuneric
Mai spune s-aduca si lampa
Te uita, zapada-i cat gardul
si-a prins promoroaca si clampa".
(Decembre)

Primavara bacoviana a lipsita de tumultul, de veselie, de sperantele pe care le aduce acest anotimp. Reinvierea naturii, care este pentru poet doar "o noua primavara pe vechile dureri", ii trezeste melancolia si-i intensifica pana la infiorare gandul unei existente inutile:

"Melancolia m-a prins pe strada
Sunt ametit
Oh, primavara iar a venit
Palid si mut
Mii de femei au trecut

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Melancolia m-a prins pe strada".
(Nervi de primavara)

Vara, poetul este coplesit de arsita dogoritoare si invadat de miasmele pe care le exalta descompunerea materiei organice sub soarele torid:

"Sunt cativa morti in oras, iubito
Chiar pentru asta am venit sa-ti spun
Pe catafalc, de caldura-n oras
incet, cadavrele se descompun".
(Cuptor)

Iubirea bacoviana poarta si ea amprenta descompunerii, a perisabilitatii.

Bacovia este in primul rand un simbolist. Gasim in poezia sa influente din E. Poe, Rollinat, Laforgue, Baudelaire, Verlaine - in atmosfera de nevroza, gustul pentru satanic, ideea mortii, cromatica si predilectia pentru muzica.

Bacovia este un inadaptat in societate ca si Eminescu si la fel ca acesta, manifesta a aversiune puternica fata de aceasta oranduire, isi deplange soarta care-l obliga sa traiasca intr-o societate cladita pe inechitate. De aceea universul sau il vor forma: copiii si fecioarele tuberculoase, palidele muncitoare, poetul insusi ratacind fara sens prin parcuri solitare, ascultand somnul, plansul, golul, frigul, tristetea, umezeala, raceala, nevroza. Culorile sale sunt concentrate - dar abunda negrul, culoarea mortii, albul capata o nuanta de fenebros - e culoarea cancerului, a ftiziei, cenusiul care sugereaza singuratatea vecina cu moartea. Mai intalnim violetul, galbenul, rosul incidental, verdele, griul, fumuriul etc.